

Bir haftalığına ara verdim. şöyle keyifli birşeyler yazayım istiyordum. Ne mümkün...

Aradan geçen sürede;

Amerika, İngiltere ve Fransa, -Türkiye'yi itinayla bir kenarda tutup- Suriye'ye savaş açıyordu. Kısa sürede Türkiye hariç kimsenin savaşmaya niyeti olmadığı ortaya çıktı.

Sonra bir baktım İstanbul, 2020 Olimpiyat Oyunları'nın ev sahibi oluyordu. Kente, çevreye ve ekonomiye yapacağı harıbatı nasıl en aza indirebiliriz diye düşünmekle birlikte nedense çok sevindim. Bu da olmadı.

Ankara'da ODTÜ'nün kampüsünün ortasından, SİT alanı olan ormanlık bir bölgeden otoyol geçecekti. Sonunda mahkemelik oldu.

Ekonomide dolar kuru yıl sonu itibariyle 1,92 TL olacaktı. Sonra en aşağı 2 TL olabileceği söylenir oldu.

"Çözüm" süreci denilen ne ise onun ikinci aşamasına girilmiş, kısa sürede üçüncü ve nihai aşamasına geçilecek, ebedi barış sağlanacaktı. Sonra anlaşıldı ki birinci aşamanın başına geri dönülmüştü.

Of ki ne of...

\* \* \*

Maalesef, Olimpiyat Oyunları 2020'de de İstanbul'da yapılamayacak.

Olimpiyat Oyunları'nda hangi kentin ev sahipliği yapacağı son ana kalmaz. Son ana kaldığı durumlarda da birbirine yakın olasılığa sahip kentlerin her ikisi de yüklendiğinden avantajlı olan kent konusunda pek sürpriz yaşanmaz.

Dürüst olmak gerekirse, 2020 Olimpiyat Oyunları'nın ev sahipliği için İstanbul'un şansı olmadığı çok önceden belliydi. Buna karşın, devlet erkanı Başbakanlık düzeyindeki

önderliğin eşliğindeki kalabalık bir heyetle, negatif sonucu önceden belli oylamanın yapılacağı yere gittiler.

İki turlu oylamanın birinci turundan sonra Sultanahmet'te naklen yayını seyreden bir grup "final"e kaldık diye çılgınca sevindi. Ortada bir final yoktu. Oylama bitmemiştir. Bir buçuk saat sonra malum resmen açıklandı. İşte bu bir buçuk saatlik sözde zaferle gelen sevinç için gidilmişti sanki Arjantin'e.

"Kaybedeceğini anlayan yönetici kadro, taraftar yerine koyduğu yurttaşları oylamanın yolunu bulmuş;" diye düşündüm "sevindire sevindire kaybettirmek."

\* \* \*

Yönetici kadro, birikimli ve zeki değil; kültürlü, bilgili, akıllı ve zeki insanlarla çalışmıyor. 11 yıldır böyle insanlar katkı yapabilecekleri konumlardan uzaklaştırıldı ve itibarsızlaştırıldı. Konumlara layık olmayan insanlar getirildi, yetkiler layık olandan alınıp doğrudan iktidara aktarıldı.

Dış politikada yaptıklarının sonuçlarına hezimet demek bile az. Faturası çok ağırdır. Her ne kadar bu politikalar sonucu ağır zarar gören muhattaplarımız ve uluslararası camia, olanlardan Türk milletini değil AK Parti kadrolarını sorumlu tutsa da iş faturayı ödemeye geldiğinde ya da desteklenmiş olan terörist gruplar dışarıda sıkışıp Türkiye'ye yöneldiklerinde herkese olumsuz etkisi olur.

Ekonomi konusunda -çok değil daha bir kaç ay önce- Türkiye ekonomisi "pozitif ayrışacak" diye akla ziyan bir hayali gerçekleştirmek için -kendileri çok daha iyi biliyorlar ya- dünyayı iknaya kalkışan ve bu zırvayı gerçekleştirmek için her türlü girişimi yapmaktan çekinmeyen ekonomi yönetimi, 11 yıldır sürdürdükleri yanlış politikalarının sonucunu daha vahim hale getirdi. Geldiğimiz aşamada uluslararası kabul gören görüş Türkiye'nin negatif ayrışacağıdır. Bunun anlamı Türkiye'ye sermaye girişlerinin giderek daha da zor ve Türkiye ekonomisine krizlerin etkisinin yükselen piyasalardan daha ağır ve daha uzun süreli

olacağıdır.

Ve nihayetinde toplumsal barış... "Akil insanlar" etiketiyle kimi zorla toplanmış kimi dünden hazır olan insanları Türkiye'ye lanse edip "çözüm" denilen garabetin propagandası yapılırken karşı çıkanlarla "Türkiye'ye barış geldiğinde ne diyeceksiniz" diye güya dalga geçiliyordu. Çok değil bir kaç ay sonra polis ile yurttaşlar arasında çatışmalar başlamış durumda.

Gençler "bu daha başlangıç mücadeleye devam" diye bağıyor. Aslını sorarsanız, direniş henüz başlanmış değil. Başlangıçtan öncesini yaşıyoruz. Aceleci davranıp provoke edilmek istenen direniş henüz başlamadı. Provokasyonların çok ağır olduğu yerlerden tepkiler yükseliyor o kadar. Ancak dün akşamki olaylar gösteriyor ki polisiye önlemler bunlar için bile yetersiz kalıyor. Maalesef polis bölgedeki yerleşik insanlara saldıran durumuna düşüyor. Şimdiden görülen, direniş başladığında ve geliştiğinde polisin müdahalelerinin saldırgan görüntüsüne ek olarak gittikçe cılız kalacağıdır.

ABD'nin hariciyesi ve finans çevrelerinin, AB'nin tüm kurumlarının ve içeride sermaye ve güç sahiplerinin 11 yıl tereddütsüz desteklediği, özellikle Abdullah Gül'ün yasalara aykırılığı makul biçimde ileri sürülmüş bir biçimde Cumhurbaşkanlığı koltuğuna oturmasından sonra kendini anayasa dahil hiçbir yasayla sınırlı görmeyip tam anlamıyla keyfi buyurgan bir duruma gelen AK Parti yönetimi Türkiye'yi işte bu hale getirdi.

Sokaklar, caddeler, alanlar "birleşe birleşe kazanacağız" ya da "direne direne kazanacağız" sloganlarıyla inliyor.

\* \* \*

AK Parti'nin bulduğu "çözüm" -görüldüğü kadarıyla- yurttaşları mal, zaman, sağlık ve can zaiyatını umursamadan önce polisiye sonra askeri yöntemlerle ağır biçimde bastırıp gidebildiği yere kadar gitmesidir. Bu yol izlenirse öyle uzun sürmez ama çokça travmatik olur.

Demokratik bir çözüml de var. AK Parti'nin temsil yeteneği olmadığı ve kendi başına yönetemediği kabul edilip öncelikle Taksim, Kızılay gibi alanlar gösterilere açılır. Polis daha fazla yıpratılmaz, bundan sonra gösterileri müdahale edip engellemek yerine göstericilerin ve gösterilerin güvenliği için en yüksek düzeyde önlem alır. Gösteriler büyüyüp ülke çapında olaylara dönüşmeden dile getirilen taleplere tatminkar yanıtlar bulunur. Buna ek olarak varolan durumun başlıca nedenlerinden en önemlisi olan seçim barajı kaldırılır. Seçim barajının düşmesi yetmez. Meclisteki muhalefet talepleri algılayıp politikalar üretmekte yetersiz kalırken marjinal olarak görülen partiler, hızla makul ve isabetli politika önerileri geliştirebiliyor. Yüzde 10 da olsa yüzde 1 de olsa seçim barajının orta ve uzun vadedeki aşırı tahripkar sonuçlarının değişmeyeceğini bir kez daha deneyerek yeniden öğrenmemiz gerekmiyor. Seçim barajı ile ilgili değişiklik yapılacaksa en iyisi tamamen kalkmasıdır.

İnsanların taleplerini dile getireceği gösterilere olanak sağlanıp politikalar bunlar göz önünde bulundurularak düzeltilirse ve demokratik bir meclisin ve hükümetin oluşması sağlanırsa önümüzdeki zor dönemin daha kısa sürede ve daha acısız atlatılacağını düşünüyorum. Ara çözümlerse tecrübe gösteriyor ki büyük bir vurdumduymazlıkla göz açıp kapayana kadar AK Parti'nin çözümüne dönüşüyor.

\* \* \*

Bunca telaşın içinde kendilerinin bile pek kutlamaya fırsat bulamadıkları yıl dönümlerini anımsatmak istiyorum.

Birçok ilerleme "Batı" denilen ülkelerden çok önce Türkiye'de gerçekleşti.

CHP, Cumhuriyet'ten önce kurulmuştu. O zaman halktı, cumhuriyeti hedefliyordu.

Türkiye Komünist Partisi, Batı ülkelerinin hemen hemen hiç birinde KP'ler yokken bundan tam 93 yıl önce kuruldu. "Gomunist"liğin sanki ırz düşmanlığından daha kötüymüş gibi en ağır hakaret yerine geçtiği zamanlarda bile umudu yitirmeden Türkiye üzerinden dünyaya bilim insanları, sanatçılar, düşünürler başta olmak üzere saymakla bitmez değer kattı.

Kaybetmeye iliştirilmiş sevinç

Hınçla, tepkiyle değil de “ne diyor” diye anlamak için dinlendiğinde çok öğretici oluyor;  
daha o zamanlar Ruhi Su türküsünde “Bir yanım Acem’den, Çin’den görünür” diyor.

CHP’lerin 90. yılları, TKP’lerin 93. yılları kutlu olsun.